

Πριν λίγες μέρες αναρτήθηκε στον ιστότοπο randiera.gr ένα σχόλιό μου με αφορμή τον κυβερνητικό ανασχηματισμό με τίτλο [«Η Έφη Αχτσιόγλου και ο παρκαδόρος Πολιτικός Μηχανικός»](#)

Το σχόλιο αυτό προκάλεσε σφοδρές αντιδράσεις από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και Υπουργούς του. Αξίζει να παρατηρήσει κανείς ότι το σύνολο σχεδόν της επιχειρηματολογίας που αναπτύχθηκε από μεριάς τους, εστίαζε σε **προσωπική υπεράσπιση** της Υπουργού. Ο **«παρκαδόρος Πολιτικός Μηχανικός»**, δηλαδή η τυπική φιγούρα της μνημονιακής εργασιακής ζούγκλας που αφήνει ανέγγιχτη η κυβερνητική πολιτική και ειδικότερα του Υπουργείου Εργασίας, φαίνεται πως δεν άξιζε της προσοχής.

Χαρακτηριστική και με υψηλούς πολιτικούς τόνους η συμμετοχή στην ευρύτερη σχετική συζήτηση του πρώην Υπουργού Εργασίας Γ. Κατρούγκαλου με συνέντευξή του στο ΣΚΑΪ ([Βρώμικο πόλεμο κατά της Αχτσιόγλου καταγγέλλει ο Γ.Κατρούγκalos](#)).

Δεν προκαλεί εντύπωση η **αλληλεγγύη ...μεταξύ των Υπουργών!** (εκτός βέβαια από τη στιγμή της **εκπαράθρωσης**: για εκτέλεση «συμβολαίου πολιτικού θανάτου», μίλησε ο Ν. Φίλης).

Η σημασία της αντιπαράθεσης βρίσκεται αλλού: Υπάρχει πολύς κόσμος, νέοι και μεγαλύτεροι, γυναίκες και άντρες, που προβληματίζονται όχι απλά για την **μνημονιακή κατάντια του ΣΥΡΙΖΑ**, αλλά και για το πώς θα κρατήσουν **όρθια την ελπίδα και τις αναγεννητικές ιδέες της αριστεράς** και του κομμουνισμού. Όχι ως κόσμημα του σαλονιού προς επίδειξη, αλλά ως όπλο των εργαζόμενων, των ανέργων, των φτωχών, των ταπεινωμένων ανθρώπων.

Διότι πρέπει να γίνει μια **διάκριση**: Είναι άλλο πράγμα ο κόσμος που είχε αυταπάτες με το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν συμβιβάστηκε με τη μνημονιακή στροφή και δεν εξαργύρωσε τους αγώνες σε διοικητικές, κυβερνητικές ή κρατικές θέσεις και άλλο πράγμα όσοι έκαναν **συνειδητές επιλογές συμβολής σε μια επιθετική καπιταλιστική διαχείριση**.

Αυτόν τον προβληματισμό θέλουν να **στεγανοποιήσουν** οι ωρυσόμενοι «αγαναχτισμένοι» στυλοβάτες του ΣΥΡΙΖΑ.

Ούτε οι προσωπικές επιθέσεις, ούτε πολύ περισσότερο οι κρυφές και ανώνυμες καταγγελίες με απασχόλησαν ποτέ. Υπογράφω με το όνομά μου. Δεν κρύβω την πολιτική μου ιδιότητα ως μέλος της ΠΕ του **ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση** και του ΠΣΟ της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Οι αφορμές μπορεί να ποικίλλουν, ωστόσο, ναι, **η στόχευση είναι απολύτως πολιτική** και δηλωμένη: η συμβολή στην αποκάλυψη του ταξικού -κοινωνικού περιεχομένου της **κυβερνητικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ**, ως συνέχειας με άλλα μέσα και μεθόδους των πολιτικών της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, πάντα με τη δουλική υποταγή στους μαέστρους που λέγονται ΕΕ και κεφάλαιο.

Δεν είναι μόνο η αβάσταχτη βαρβαρότητά της ενάντια στην κοινωνική πλειοψηφία. Είναι και εκείνη η αηδιαστική **εξουσιολαγνεία** και πολιτικός αμοραλισμός που ζέχνουν από παντού.

Είναι και η **χυδαιότητα** της σκύλευσης, της καπηλείας, του παρασυρμού των πάντων στη λάσπη τους: Πότε στο όνομα του **Άρη**, πότε των 200 εκτελεσμένων κομμουνιστών της **Καισαριανής**, πότε της ριζοσπαστικής **νεολαίας**.

Μόνο γέλιο προκαλούν οι αντιδράσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ για την επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ που είδαν το σχετικό σχόλιο για την Υπουργό Εργασίας και τον παρκαδόρο Πολιτικό Μηχανικό, ως ...**σεξιστικό**. Πουθενά, ούτε σαν ίχνος, δεν υπάρχει η διάσταση του φύλου στην πολιτική επιχειρηματολογία που αναπτύχθηκε σε αυτό (αντίθετα, Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ ήταν που έγραψε «*κάτω τα χέρια ... από την κοπελιά μας*»). Εκτός και αν εννοεί κανείς ότι η νέα Υπουργός Εργασίας του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να μείνει στο απυρόβλητο επειδή ...είναι γυναίκα ή ότι πρέπει να θεωρηθεί «σεξιστής» όποιος πει ότι η Κλίντον είναι εκπρόσωπος των γερακιών του Πενταγώνου.

Πέρα όμως από αυτή την **ομολογία πολιτικής αδυναμίας αντιπαράθεσης**, αυτό το «κρυφτούλι», αποτελεί και **πρόκληση**.

Έχουν άραγε υπόψη όλοι αυτοί οι δήθεν ευαίσθητοι/ες, πόσες εργάτριες ή επιστημότισσες καλούνται να απολογηθούν επειδή είναι γυναίκες ή/και να υπογράψουν δήλωση ότι δεν πρόκειται ποτέ να σκεφτούν να κάνουν παιδί, προκειμένου να δουλέψουν κάπου, στο πλαίσιο της μνημονιακής εργασιακής ζούγκλας που αναβαθμίζει η κυβέρνηση και την βαφτίζει «βέλτιστες πρακτικές της ΕΕ»;

Πόσες νέες μητέρες που δουλεύουν με το νομιμοποιημένο από το Υπουργείο Εργασίας Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών (αρκεί να πέφτει φορολογικό και ασφαλιστικό χαράτσι για την πληρωμή του χρέους), δεν μπορούν να πάρουν άδεια τοκετού και μητρότητας και στο εξής βλέπουν την πόρτα της δουλειάς τους μόνο από έξω;

Άλλοι μίλησαν για «**προκατάληψη ενάντια σε ταλαντούχους νέους**». Τι υποκρισία! Αναβάθμισαν τη νέα γενιά με την συγκεκριμένη Υπουργοποίηση! Αλήθεια, μήπως πείραξε ο ΣΥΡΙΖΑ στο ελάχιστο την **ακραία ρατσιστική αντιμετώπιση** (πχ χαμηλότερος κατώτερος μισθός, ακόμη πιο άθλιο ασφαλιστικό καθεστώς) **σε βάρος ολόκληρης της νεολαίας** που παραδέρνει στην φτώχεια, την ανεργία, την ξενιτειά; Μήπως μιλάει μόνο για τα κάποια «δικά του παιδιά» κατά τα θλιβερά πρότυπα του γραμματέα της νεολαίας του;

«**Αν αποτύχουμε θα έρθει ο Μητσοτάκης**»! Κλαψουρίζουν, αλλά και τρομοκρατούν...Μεγάλη η σπορά του αθάνατου **Ανδρέα Παπανδρέου**. Πλούσια και διαχρονική η σοδειά της.

Θυμίζουν λίγο τον πατροκτόνο δολοφόνο που στο δικαστήριο εκλιπαρούσε για επιείκεια όντας πλέον “ορφανός, μόνος και δυστυχισμένος”.

Εμείς φαίνεται πως μάθαμε άλλα γράμματα.

Την **αριστερή πολιτική** τη συσχετίζουμε με την **εργατική πολιτική** και όχι με τη γεωγραφική θέση στα βουλευτικά έδρανα. Τη **δεξιά πολιτική** την αντιλαμβανόμαστε ως την **αστική πολιτική**, τη δε **ακροδεξιά πολιτική** ως την πλέον επιθετική πολιτική του κεφαλαίου ενάντια στο «ψωμί και το δημοκρατία». Ο ΣΥΡΙΖΑ ασκεί μια **ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική** στην ουσία της, αλλά και σε συνεργασία με την **θρησκώληπτη προγονόπληκτη ακροδεξιά των ANEL**, στο όνομα της πάλαι ποτέ «αντιμνημονιακής συμμαχίας».

Αποδεχόμαστε την πολιτική κατηγορία:

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλες μαχόμενες δυνάμεις πολέμησαν και θα πολεμήσουν την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, όχι για να «καλύψουν το κενό» και να «δυναμώσουν το μαγαζί τους», αλλά για να μείνει όρθια η αριστερά γενικά. Η αριστερά ως δύναμη εργατικής και δημοκρατικής

αντίστασης, απελευθέρωσης και επαναστατικής τομής της κοινωνίας ενάντια στον κόσμο όσων «κατέχουν χίλιες φορές το περιττό».

Αν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ -και η κομμουνιστική αριστερά γενικά- είχε κάνει τη χάρη να στηρίξει το ΣΥΡΙΖΑ των μνημονίων, της λιτότητας, της ευρωδουλείας και των πραξικοπημάτων ενάντια στη λαϊκή θέληση, θα μας είχε ήδη πνίξει η **φασιστική ακροδεξιά**. Θα ζούσαμε ήδη τα εφιαλτικά αδιέξοδα της **Γαλλίας της Λεπέν** ή της Βρετανίας. Τέτοια χάρη δεν θα την κάνουμε.

Την κριτική, ακόμη και την σφοδρή πολεμική για το αν τα παραπάνω τα κάνουμε αποτελεσματικά και με συνέπεια, την ακούμε και την αξιολογούμε. Την κατηγορία ότι «μας κάνετε πόλεμο φθοράς που βοηθάει τη δεξιά και την ακροδεξιά», την **περιφρονούμε** πλήρως.

Πράγματι, όλοι σήμερα, κάνουμε **επιλογές**, που υποχρεωτικά είναι σκληρές. Η υπεράσπισή τους έχει **κόστος**.

Διαφορετικό βέβαια. Άλλοι μπορεί να χάσουν κάποιο Υπουργείο ή θέση στη διοίκηση κάποιου οργανισμού. Άλλοι τη δουλειά τους επειδή θα απεργήσουν ή δε θα καταπίνουν τα πάντα ή/και μπορεί να ανοίξει το κεφάλι τους στην διαδήλωση κατά του Ομπάμα που έρχεται να στηρίξει την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Μην ανησυχείτε ωστόσο **κύριοι Υπουργοί και λοιπά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ**.

Την πραγματική αριστερά της κοινωνικής επανάστασης και των μαζικών κινημάτων,

αυτή που δε θέλει να κυβερνήσει το λαό, αλλά ο λαός να κυβερνήσει και να έχει την εξουσία,

αυτή που δε θέλει να διαχειριστεί το άθλιο αστικό κράτος (και να μισθοδοτηθεί από αυτό σε επιτελικές θέσεις), αλλά να το ανατρέψει,

αυτή που δε θέλει να βάλει τα «παιδιά της» στα πόστα «των άλλων που έκαναν τα ίδια», αλλά πασχίζει να είναι μαχητές χωρίς καβάτζες,

αυτή την αριστερά λοιπόν δεν θα την συμπαρασύρετε στην πτώση σας.

Θα φροντίσουμε και εμείς για αυτό.... Και ευτυχώς όχι μόνο εμείς.

Από το ύψωμα της αλαζονικής εξουσίας, μας βλέπετε «μικρούς» και αλόγιστους αιθεροβάμονες. Με ψήφους άλλωστε μετράτε τα πάντα, σε μια καταγραφή μιας ανάπηρης δημοκρατίας.

Πιστέψτε μας, αν κάτι καταλαβαίνετε από αυτό, όπως ευτυχώς πολλά μέλη και ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ ακόμη αντιλαμβάνονται: **Δε νοιώθουμε «μόνοι» και δυστυχείς μέσα σε μια θάλασσα αδυναμίας**. Διότι, είναι η τεράστια **εργατική και κοινωνική πλειοψηφία** που είναι σε μια τέτοια κατάσταση! Ως αποτέλεσμα και της δικής σας πολιτικής και γενικά της εργατικής γενοκτονίας που είναι σε εξέλιξη στο φόντο της καταιγιστικής επίθεσης του κεφαλαίου και της ΕΕ. Νοιώθουμε πολύ καλά μαζί με αυτές τις ανάσες. Είμαστε μέρος τους. Ακούμε «τα λόγια της βροχής» και τον «ήχο της αντάρας» που έρχεται, που ενίοτε αποδίδουν δικαιοσύνη με ένα συντριπτικά όμορφο τρόπο που σπέρνει εκνευρισμό και εφιάλτες στους λίγους, μα και χαμόγελα στους πολλούς. Θα κάνουμε ότι μπορούμε για αυτό.

Μην επικαλείστε τις επιθέσεις που σας κάνει ο **Μητσοτάκης** ως απόδειξη της «αριστεροσύνης» σας.

Να είστε σίγουροι: **Όσο πιο δεξιά πολιτική εφαρμόζετε και όσο καταφέρνετε να βυθίζετε το φτωχόκοσμο σε δυστυχία, τόσο θα σας λένε όχι απλά αριστερούς, αλλά και ...επαναστάτες κομμουνιστές.**

Σας περιγελούν και σας φοβίζουν με τον ίδιο σας τον ψεύτικο ίσκιο, επικαλούμενοι ένα σκιάχτρο που εσείς φτιάξατε και ξορκίζετε αποκηρύσσοντάς το διαρκώς, δηλώνοντας σαν τον υπάκουο μαθητή ότι δεν έχετε σχέση.

Κυρίως όμως **επιδιώκουν να μετατρέψουν τη δυσαρέσκεια για την αντεργατική δεξιά πολιτική σας, σε βαθύτερο μίσος προς την αριστερά και ακόμη περισσότερο προς την απελευθερωτική κομμουνιστική δυναμική** που πάντα την λογαριάζουν και τη φοβούνται. Για τον ίδιο ακριβώς λόγο που οι ακροδεξιοί του Αμερικάνικου Πενταγώνου διαβεβαίωναν κάποτε πως ο Τσαουσέσκου οικοδομούσε τον κομμουνισμό, με μεγαλύτερη σιγουριά από αυτή που δήλωνε ο ίδιος.

Να θυμάστε πως εμείς- όπως ευτυχώς και πολλοί περισσότεροι από εμάς- δεν στενεύουμε τον κόσμο στα μέτρα μας για να μπορέσουμε να τον αντέξουμε. Ούτε θέλουμε να τον τρομάξουμε με το δίλημμα «με το κακό ή με το χειρότερο κακό;», για να γίνουμε κυβερνήτες του. Αυτό το έργο θα το ανεβάζετε εσείς ως ΣΥΡΙΖΑ με αρωγούς συνιστώσες τύπου Ομπάμα, Παυλόπουλου, Στουρνάρα, Μοσκοβισί, Πολύδωρα, Ζουράρι και Καμμένου. Εμείς θα είμαστε απέναντι. Ο καθένας τη δουλειά του...